

[Peter Nielsen.]

vær fra hjemmet, når hun hjælper manden i hans virksomhed, kan koste lige så dyrt, som det koster udearbejdende husmødre. Jeg har set eksempler på, at en kvinde, der er bestyrelsesmedlem i sin mands familieaktieselskab og møder et par gange om året til bestyrelsesmøde, får fordel af hustrufradraget på 2.000 kr., fordi man altså mener, at hendes fravær fra hjemmet har kostet noget, medens en købmandskone, som måske ofte må afsted tidligt om morgenen til sin mands butik og vender hjem sent om aftenen, ikke får en øres fradrag.

Denne forskelsbehandling vil blive væsentligt forstærket, når sambeskatningen ophæves. Man kan så fjerne denne forskel ved simpelt hen at lade den medhjælpende hustru særbeskatte af den del af mandens indtægt, som man mener hun har tjent, men det vil i virkeligheden sige, at et sådant ægtepar kan dele den fælles indtægt, som det passer dem, og som det stemmer bedst med skatteskalaen. Nogen bedømmelse af en sådan splitting vil det selvsagt være umuligt for skattevæsenet at foretage. Det vil også være umuligt at afgøre, hvornår der virkelig er tale om medhjælpende hustruer. Man må simpelt hen anerkende det for alle selvstændige næringsdrivende og for hele landbruget. Tilbage bliver så kun den lønmodtager, hvis ægtefælle ikke har nogen indtægt; de vil komme til at betale hele gildet.

Selv om jeg kan se uretfærdigheden over for landmandskoner, købmandskoner, håndværkerkoner, kan jeg ikke se nogen løsning på dette problem, uden at vi kommer ud i helt uholdbare tilstande skattemæssigt set. Man vil sikkert alligevel blive stillet over for mange problemer med hensyn til, hvornår særbeskatning kan finde sted, og også mange forsøg på omgåelse.

Vi vil få problemet med de lønmodtagere, der har medhjælpende hustruer. Hvis de får hver sin kontrakt eller sit ansættelsesbrev ved samme firma, må man jo tillade særbeskatning. Det kan dreje sig om viceværter, portnere og mange andre. Hvad angår folk i sådanne erhverv, er den samlede indtægt vel sjældent så stor, at særbeskatning bliver fordelagtig. Men f. eks. kan en direktør udmærket godt meddele sin bestyrelse, at nu går han 10.000 kr. ned

i løn om året, men så skal hans kone være ansat i firmaet for disse 10.000 kr.; så er særbeskatningen reddet, og en effektiv kontrol med, om hun virkelig tjener disse penge, eller om det fortsat er manden, der tjener dem, vil være fuldkommen utænkelig.

Skattemyndighederne har i dag et utal af sager om, hvorvidt der kan indrømmes hustrufradrag. Nu vil sådanne sager komme med forøget styrke, når der også skal være mulighed for særbeskatning. En ny næringslov vil sikkert bevirke, at både mand og hustru kan få hver sit næringsbrev, og det vil sikkert give anledning til besynderlige ting i forbindelse med særbeskatningens indførelse. I en blandet landhandel i en lille norsk by så jeg en glasvæg, der skilte butikken ad i to halvdele. Det ene sted solgte manden kolonialvarer og på den anden side af væggen hans kone brød, chokolade og tobaksvarer. Hver havde sit næringsbrev og var særbeskattet.

Jeg skal ikke komme med flere eksempler på, hvordan en sådan lov eventuelt kan strækkes; dette skal jo ikke være en undervisning heri; vort lands dygtige revisorer skal nok til sin tid finde ud af det selv.

Ved den senere tids forhandlinger her i det høje ting er det med mere eller mindre — og måske navnlig med mindre — held blevet indskærpet, at en førstebehandling drejer sig om forslagets principper og ikke skal være en teknisk gennemgang. Jeg skal forsøge at holde mig dette efterretteligt; vi kommer næppe hjem på weekend, hvis 6 ordførere skulle drøfte alle enkeltheder med den højtærede minister.

Der er dog et par ting, der har været fremme i den offentlige debat, som jeg gerne vil knytte nogle bemærkninger til. Først er der hustrufradraget, som nogle mener forsvinder eller formindskes under den nye lov. Det er der jo ikke tale om, idet det også ville være uretfærdigt over for de mange jævne indtægter, som ikke får fordel af sambeskatningens ophør, men hustrufradraget sker efter lovforslaget i fremtiden på skattsedlen for statsskattens vedkommende i stedet for som nu på selvangivelsen.

Maksimalt beregnes fradraget i dag af 2.000 kr. i fradrag af den skattepligtige indkomst. Nu bliver der maksimalt et fradrag på 800 kr. i skatten, altså 20 pct. af 4.000 kr. Der vil vel som oftest være en